

Αθήνα, 8.5.2001

Το μέγεθος του προβλήματος

Θέλουμε να δώσουμε μια λύση στο ασφαλιστικό για πολλούς λόγους:

Πρώτον, γιατί μετά από 10-12 χρόνια οι εξελίξεις θα οδηγήσουν σε συνθήκες που δεν θα εγγυώνται τις συντάξεις. Τα αναλογιστικά ελλείμματα της δεκαετίας 2010-20 θα είναι 7 τρις δρχ. περισσότερα από τα ελλείμματα αυτής της δεκαετίας, και διογκώνονται στα 40 τρις δρχ. για τη δεκαετία 2020-30.

Δεύτερον, η δεκαετία του 2010 δεν είναι τόσο μακριά όσο φαντάζει. Αν δεν πάρουμε σήμερα τα μέτρα που χρειάζονται, ώστε η προσαρμογή να γίνει με λογικό, αργό και σταδιακό τρόπο, θα χρειαστούν λύσεις απότομες και επικίνδυνες λίγα χρόνια αργότερα. Γιατί πρέπει οι ανυποψίαστοι εργαζόμενοι να υποστούν το κόστος αυτό;

Τρίτον, μετά από λίγα χρόνια η εισροή πόρων από την Ε.Ε. θα περιοριστεί σημαντικά. Πρέπει τότε ένα πολύ πιο σημαντικό τμήμα των εθνικών μας πόρων να κατευθύνεται σε επενδύσεις, στην ανάπτυξη. Αν αφήσουμε τα ελλείμματα να απορροφούν τους πόρους αυτούς, θα τρώμε τις σάρκες μας. Η ανάπτυξη θα χωλαίνει, και μαζί μ' αυτήν τα εισοδήματα και οι συντάξεις.

Τέταρτον, λύνοντας το ασφαλιστικό για τα επόμενα 25 χρόνια απελευθερώνουμε την οικονομία και τον εργαζόμενο από ένα τεράστιο βραχνά. Αυτό θα επιτρέψει μια πιο γρήγορη αναπτυξιακή πορεία. Θα δημιουργήσει ένα πιο σίγουρο κοινωνικό περιβάλλον. Οι συντάξεις τα αυξηθούν σημαντικά.

Τέλος, η κυβέρνησή μας θεωρεί ότι μετατόπιση του θέματος για αργότερα αποτελεί υπεκφυγή πρώτου μεγέθους. Για μας, για τις πολιτικές ηγεσίες, για τις συνδικαλιστικές ηγεσίες, για όλους.

Πρέπει να δώσουμε την απάντηση σήμερα. Μαζί με όλες τις άλλες κυβερνήσεις στην Ε.Ε. που υλοποιούν ή σχεδιάζουν αντίστοιχες μεταρρυθμίσεις, ώστε το Κοινωνικό Μοντέλο της Ευρώπης να συνεχίσει ανανεωμένο και ισχυρό.